

ПРОТОКОЛ

№ 379

гр. С., 09.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христина З. Марева

при участието на секретаря ИЛКА Й. И.А

Сложи за разглеждане докладваното от Христина З. Марева Гражданско дело № 20232200100241 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Ищецът Д. А. Ш., редовно призован, не се явява. За него се явява адв. К. Ш.-Ш. от АК-П., надлежно упълномощена.

За ответника ЗД „Б.“ АД, редовно призовано, се явява адв. Г. Д. от АК-Я., надлежно упълномощен.

Адв. Ш.: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото и докладва, че съдебното заседание е първо открито съдебно заседание на страните. С Определение № 530/05.10.2023 г., с което съдът се е произнесъл по доказателствата, с изключение на исканите експертизи, на страните е предявен проект за доклад по делото.

Съдът докладва, че е изпълнено определението на съда за изискване на Досъдебно производство № 515/2022 г. и същото е приложено по делото с писмото на МВР-С. от 24.10.2023 г., като същото е било прекратено с Постановление от 28.03.2023 г.

Адв. Ш.: Поддържам исковата молба, както и всички доказателствени искания към нея. Оспорвам изцяло отговора на исковата молба, като подробно становище ще взема по същество. Нямам възражения по доклада.

Адв. Д.: Оспорвам иска като поддържам изцяло съображенията, които са изложени в отговора на исковата молба. Нямам възражения и искания за допълване на доклада. Поддържам доказателственото искане, което е

направено и което е във връзка с тези доказателствени искания направени от ищеца с исковата му молба, касаещи назначаване на съдебно-автотехническа и съдебно-медицинска експертиза, към които ние желаем да бъдат поставени допълнителни въпроси, така както те са формулирани в отговора на исковата молба. Да се приеме изисканото и приложено към настоящото производство досъдебно производство, което е прекратено и считам, че е необходимо, с оглед изготвяне и на двете експертизи.

На основание чл. 146 ал.1 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОБЯВЯВА предявеният на страните проект за доклад по делото с Определение № 530/05.10.2023 г. за окончателен.

На основание чл. 148 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА И ПРИЛАГА допуснатите със същото определение писмени доказателства.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото изисканото и представено от РУ на МВР-С. Досъдебно производство № 515/2022 г. по описа на същото РУ на МВР.

На основание чл. 195 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

НАЗНАЧАВА съдебно-автотехническа експертиза, която да се изготви от вещото лице инж. **В. Х. У.** от гр. С. с професионална квалификация „Магистър – инженер“, Специалност „Автотехническа експертиза“, който след като се запознае с материалите по делото и в частност Досъдебно производство № 515/2022 г. на РУ-МВР-С. да даде заключение по поставените в исковата молба въпроси към съдебната автотехническа експертиза, формулирани на л. 5 от делото, както и на въпросите, поставени от ответника в отговора на исковата молба така, както са формулирани в края на отговора - л. 85 на гърба.

Определя възнаграждение на вещото лице в размер на 600 лева, от които 300 лв. за сметка на бюджета на съда, съгласно чл. 83 ал.2 от ГПК и 300 лева, вносими от ответника в едноседмичен срок от днес.

НАЗНАЧАВА съдебно-медицинска експертиза, която да се изготви от д-р **С. В. С.** със специалност „Медицина, Патологоанатомия, Съдебномедицинска експертиза по материали на досъдебното и съдебното производство“, който след като се запознае с представените с исковата молба, както и събраните по ДП № 515/2022 г. на РУ-МВР-С. писмени доказателства, касателно причинените на ищеца телесни увреждания да отговори на въпросите, формулирани в исковата молба на ищеца на л. 6, като преформулира втория въпрос по следния начин: Възможно ли е с оглед

установения от съдебната автотехническата експертиза механизъм на настъпилото ПТП на 20.09.2022 г. на ищеца да бъдат причинени посочените в исковата молба телесни увреждания, като вещото лице не следва да отговаря на въпроса – имал ли е нужда ищецът от помощ при осъществяване на ежедневните дейности и за какъв период от време.

Експертизата да се изготви при възнаграждение от 400 лева за сметка на бюджета на Окръжен съд-С. на основание чл. 83 ал. 3 вр. ал.2 от ГПК.

Съдът с определението си по чл. 140 ал.1 от ГПК е указал на страните, че следва гласните доказателства да се съберат в днешното съдебно заседание.

Адв. Ш.: Водим двама свидетели.

Адв. Д.: Не възразявам да бъдат изслушани свидетелите.

САМОЛИЧНОСТ НА СВИДЕТЕЛИТЕ: И.Д. Ш. на 41 г., бълг. гражданин, неосъждан, син на ищеца; разяснено му правото да не дава показания, същият желае да свидетелства;

М.П.Г. на 42 г., бълг. гражданка, неосъждана, без родство с ищеца;

Предупредени за наказателната отговорност, която носят по чл. 290 от НК, свидетелите обещава да говорят истината.

Съдът отстрани от залата свид. Ш. и пристъпи към разпита на свид. Г..

Свид. М. Г., РАЗПИТАНА КАЗА: Познавам Д. Ш.. Той е баща на И., с който сме по-близки приятели и приятелско семейство. Аз живея близо до тяхната пекарна, където работят те. Знам бегло, че е претърпял ПТП точно в деня на рождения ден на съпругата си. Доколкото знам, с негов приятел са пътували към Н.З. и там е претърпял ПТП и е със счупено ребро. Понеже аз съм медицинско лице, ми се обадиха по-късно вече, след като той си беше в П., за да се консултират да ги насоча евентуално към познати лекари. След катастрофата вече, следващите дни посещавах дома им често. Два пъти в седмицата го посещавах. Имало е случаи, когато са ме викали и вечерта да му помагам с болкоуспокояващи. Към момента Д. просто не е същият човек. Той беше много активен в работата си. Вече не ходи на работа, непрекъснато лежи, непрекъснато е сякаш в депресия. С никой не излиза. Не разговаря почти с никой, не иска да излиза. Гледа така, сякаш през мен гледа. Непрекъснато се оплаква и казва, че по-добре да е умрял, отколкото да е в тежест и да не може да работи, че не се чувства мъж, че не се чувства баща. Сега лятото има карцином на белия дроб от дясната страна. Направиха му скенер, изследвания. Той беше в болница. Посещаваше химиотерапия. Доста отслабна, видимо много килограми. През този период за него се грижи предимно съпругата му и синовете му, но те се редуват, тъй като всеки от тях ходи на работа. Съпругата му го обслужва. Той трудно се движи, почти не става. За тоалетната му помагат. Помагат му да се къпе, да се храни. Тези грижи в началото са вследствие на счупеното ребро, а в последствие вече и

карцинома. Като казвам началото, това е след катастрофата. Първите дни след катастрофата той въобще не ставаше, не можеше нито да си вдига ръката, нито да я движи, не може да седи. Първите дни това е първата седмица след катастрофата. Тя е най-трудна. Впоследствие означава, че преди да разберем, че той има карцином, той изпитваше затруднения в дишането. Когато беше на работа много често казваше, че не може да диша. Преди катастрофата нямаше затруднения в дишането. След катастрофата впоследствие, месеци след катастрофата той обясняваше, че още не са му М.ли болките, че трудно диша. Сега лятото беше диагностициран с тази диагноза, юни месец.

След катастрофата той беше в болница, но не мога да кажа с точност за колко време. След катастрофата го видях в дома му десетина дни след нея. Предимно се чуваме по телефона, после го посещавам в къщи. Те са ми се обаждали, заради болките му. Той направи опит да се върне да работи, но нямаше как чисто физически. Това беше месеци след катастрофата. Той един или два пъти отиде в пекарната и повече не се върна да работи. Той не се е върнал и да стои там. Те първо често ми се обаждат и ме питат с какво може да е свързано това, че все още продължава да изпитва болки при дишане и затруднения при дишането и тогава вече ги насочих да отидат на преглед. Този период, когато ми се обаждаша често да ме питат за тези болки беше преди да се открие карцинома. Месеци след ПТП-то той продължаваше да има болки при дишане и казваше, че получава задух, че сякаш не може при пълен капацитет на дробовете да си поеме въздух, при което първите ми съмнения бяха, че може да има пневмония или нещо подобно. Това пак е период месеци след катастрофата, малко преди да бъде открит карцинома. По този повод отидохме на преглед по повод задуха. Ако кажем, че месец юни беше открит карцинома, значи това е било две-три седмици по-рано. Може би е било края на май, началото на юни.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Свид. И. Ш., РАЗПИТАН КАЗА: На 20.09.2022 г., мисля че беше следобед, получих телефонно обаждане от баща ми, че е претърпял катастрофа. Думата за катастрофата не беше тежка, за да не ме притеснява най-вероятно, но след това, като се прибрах вече в къщи, видях, че е доста зле. Беше вече легнал. Беше на легло и бяха му сложили само лепенки. След това разбрах, че има охлузвания. На същия ден го видях. Когато се прибрах го видях, че е с охлузвания и след това разбрах, че има счупени ребра. Не знаех, че е толкова сериозно. Като се прибрах в къщи тогава вече видях, че има охлузвания. По телефона разбрах само, че е претърпял катастрофа. По негови думи не беше сериозно, но е казал така явно, за да не ме притеснява. Като се прибрах го видях вече легнал на легло. Явно не усещаше болки в същия момент, но явно е било, защото е прясна раната, но след това вече, когато почна да изстива, започна кошмара. Може би още на следващия ден започнаха болките. Започнаха да се усилват. Започна да приема доста

медикаменти, болкоуспокояващи. Това са течен аналгин, кетонал и някакви лепенки майка му слагаше. Но постепенно медикаментите не му влияеха и по цели нощи слушахме как вие от болка. Той като приеме някакъв медикамент и след 2-3 часа приема друг. Не ги повтаряше едно след друго, за да може малко или много да го крепят, но в един момент вече, след месец, вече често ми се случваше да звъня на М., защото тя е медицинско лице и да ми даде съвет какво да правим и да ме напътства някой път къде да го закараме, защото той вече не можеше да се храни като хората, нито можеше да се къпе. Често майка го миеше. Не можеше да ходи до тоалетна също. Даже се е случвало малката нужда да я прави в самата стая, където той спеше, защото болките, докато отиде до тоалетната и докато се върне бяха разрушаващи просто и се случваше в стаята, заради силните болки. Най-вече, когато диша също имаше силни болки. Това бяха постоянни болки, когато диша, тъй като белият дроб се опира в счупените ребра, които му бяха и затова болките му бяха неописуеми. Често се случваше, например да го чуваме как вие в банята от болки, дори и в тоалетната. Майка ми го обгрижваше на сто процента. Тя го обгрижваше след голяма нужда. Често се случваше да ми звъни притеснена, когато съм на работа, защото не знаеше какво да го прави жената и аз се прибирам след работа да ходя да видя какво се случва с него, за да отида да помагам. След това, в следствие, мисля че са били около три месеца, се случваше, когато се прибера той лежи на едно легло и блее в една точка на спрян телевизор. Картичката беше малко страховита. Гледа в една точка на спрян телевизор с полуотворена уста. Не искаше да излиза абсолютно никъде, не искаше да вижда абсолютно никой. Звъннах тогава на сестра ми, която е в Лондон и ѝ казах за цялото състояние на баща ни и естествено тогава тя взе децата и се прибра от Лондон заедно с децата, малко или много да го зарадва. Той ги избягваше дори и тях. Гледах да се събираме повече хора, за да му подейства добре, но той започна психически да рухва също и не искаше да вижда абсолютно никой. Дори не искаше и на доктор да ходи, просто търпеше тези болки. Чудеше се какво да направи, само и само те да М.т. Мислеше, че никога няма да М.т. Тъй като той е доста активен човек и ми е помагал. Той не се спира. Повече от 40 години е хлебар и обича да работи. Заедно работим с него. Всъщност той е майсторът, а аз съм му чирак и в един момент той се притесни, че не може да ми помага, защото аз нищо не разбирам. Той беше двигателят абсолютно за всичко. Притесни се и това го съсипа. Не искаше с никой да говори. До ден днешен състоянието му е по-зле от всякога. Болките продължават. Той на дясна страна не може абсолютно по никакъв начин да застане, нито да легне на дясно. Те болките си продължаваха, те не стихваха болките, дори когато диша. В началото бяха доста повече. На един 64 годишен човек, който е пред пенсия, счупени ребра не М.ват току така. Усещаше си болките, те утихваха, но той продължаваше да си пие обезболяващите, но психически той беше по-зле от всякога. Не искаше да вижда никой. Не искаше да излиза навън. Случваше се да го карам насила да ходим на доктор. Дори на психиатър смятах да го водим, но той не

искаше да ходи. Бяхме на доктор. Той на психиатър не пожела да отиде. Двамата специалисти ортопеди, при които бяхме го гледаха, погледнаха снимките, които бяха издадени от болницата. Казаха, че има възпаление и че току така няма да мине.

Лятото се усилиха болките. В дясната страна пак се усилиха болките. В един момент почнаха да се усилват пак болките. Отслабна рязко. Това беше най-тежкия момент за него. Когато го закарахме в спешното и след като му направиха по-обстойни изследвания разбраха, че има карцином на белия дроб от дясната страна, точно където е било огнището. Точно там беше счупеното ребро. Дали е породено от това или не, говорил съм с доктори, колебаят се 50 на 50. Сега в момента е с четвърти стадий рак на белия дроб и е подложен на химиотерапия. Това, което казаха последно докторите, че не му дават повече от 4-5 месеца. Това го казаха докторите лятото. Не мога да кажа колко време се е развивало това заболяване, въпреки че аз питах. Казват, че може да е от удара, но може и да го е имал и от преди години. Обясних за какво става въпрос и как е била цялата работа след катастрофата и казаха, че е 50 на 50, т.е. не са сигурни, няма как да дадат отговор. 50 на 50 нито да, нито не.

След катастрофата те го прибраха в къщи и аз след работа отидох да го видя. Имаше едно счупено ребро. Лечението беше само с приемане на обезболяващи лекарства. Казаха лекарите, че няма как да се лекува, няма как да се закърпи. В деня на травмата, още в Стара Загора е бил прегледан от лекар в болницата на същия ден. Сниман е, взех компактните дискове с графите. Казаха ни, че нищо не може да се направи, освен да взема обезболяващи. Счупеното ребро няма как да се закърпи. Точно на минимум два пъти съм ходил при лекар и двамата, при които бях, казаха, че е възпаление. Ходих да направят нови графии и да покажа старите. Единият път ходих аз с него. Вторият път брат ми и майка ми ходиха с него. Документи от тези последващи прегледи мисля, че нямаме. Те просто го снимат на момента и го гледат и казват, че има възпаление. На тези последващи прегледи му е правена снимка. Със сигурност ги има тези снимки, но в момента ги няма в мен. Най-вероятно са в къщи, просто аз ги нямам. Лятото констатираха раковото заболяване, юни месец. Причината да отидем да го прегледат беше, че той имаше болки пак в дясната страна и не можеше да диша. Вече нямаше накъде. Даже аз ходих да му вземам бутилка, от тези, които да може да диша. Взех телефонен номер на един доктор, за да се снабдим с кислородна бутилка, за да диша. В един момент вече се изправи. Той беше напълно блед, не можеше да диша и реших да го заведа на лекар. Това, което аз говорих с лекуващите доктори там от колко време може да е и казаха, че рактът по принцип не боли. Може да се развие за една седмица, може за две седмици или три, зависи вече организъмът как ще се справи.

СТРАНИТЕ: Нямаме въпроси.

Адв. Ш.: Уважаема госпожо Председател, ако ни дадете възможност ще представя епикриза, която е от 05.09.2023 г., от която е видно, че доверителят

ми е бил до 11 септември в болница и от която също е видно, че на 14.07.2023 г. е извършена въпросната биопсия, от която е установено заболяването. Заявявам, че исковата молба е подадена на 6 юли, а от представената в днешното съдебно заседание епикриза е видно, че на 14 юли чрез извършената биопсия е открита диагнозата рак на дясната част на белия дроб на доверителя ми. Това, че той юни месец евентуално, ако е воден по лекари, не означава, че тогава е открита диагнозата. Отделно от това, към момента нямам медицински документи, от които да е видно причинно-следствената връзка дали е налице или не и в следствие на медицинската експертиза, която ще бъде изготвена, ако е необходимо ще задам въпроси на експерта.

Адв. Д.: Моля да не се приема представеното от насрещната страна доказателство - епикриза на Д. Ш., тъй като тя касае установяване на заболяване, което не е предмет на иска и няма отношение към изясняване на обстоятелствата по спора. Исковата молба е предявена за увреждане, счупване на девето ребро вдясно, но не и за заболяването, което евентуално е установено с тази епикриза. Това изцяло променя обстоятелствата, съответно начина на защита, както и доказателствените искания.

Съдът поставя въпрос към пълномощника на ищеца относно въвеждането на нови твърдения.

Адв. Ш.: В момента не твърдя нищо. Представям писмено доказателство - епикриза, която е от пети септември, от която е видно, че на доверителя ми на 14 юли му е била направена биопсия, от която е установено, че той е с рак на белия дроб. В документа, който представям на съда, не е посочено ясно и точно причинно-следствената връзка. Това тепърва предстои да се установи от изготвената експертиза и евентуално зададени въпроси.

Предвид изричното заявление на адв. Ш., пълномощник на ищеца, че в днешното съдебно заседание не твърди настъпването на нови факти, в това число други увреждания, различни от тези, които са посочени в исковата молба и, за които се търси обезщетение, съдът намира, че представената епикриза представлява неотнормим към делото документ и писмено доказателство. Включително назначаването на експертиза, която да установява наличие на причинно-следствена връзка между причиненото в процесното ПТП на 20.09.2022 г. телесно увреждане и настъпилото като последица от това увреждане – карцином на белия дроб, са допустими и относими само, ако страната твърди, че такова увреждане е настъпило като пряка и непосредствена последица във връзка с процесното ПТП.

Предвид това, че страната не твърди такова увреждане, като настъпило вследствие на ПТП-то от 20.09.2022 г., представеният документ с поставена окончателна диагноза „Вторично злокачествено новообразование на кости и костен мозък с придружаващи заболявания – лезия, излизаци извън границите на една и повече посочени локализация на бронхи или белия дроб,

като неотносимо, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

НЕ ДОПУСКА като писмено доказателство представената в днешното съдебно заседание епикриза от 11.09.2023 г., издадена от „Комплексен онкологичен център-П.“ ЕООД на пациент Д. Ш. на 63 г., вследствие на което върна същата на пълномощника на ищеца.

Адв. Ш.: Само да уточня, че не съм казала, че не твърдя нови факти и обстоятелства. Това го казах, защото аз не съм медицинско лице и не мога да определя, дали това е в причинно-следствена връзка и считам, че епикризата, която представям е много важна за изготвянето на медицинската експертиза, която предстои да бъде изготвена от вещото лице. Поради този факт Ви моля да бъде приета.

Адв. Д.: Нямам какво да добавя.

С оглед изявленията и исканията на адв. Ш., съдът обръща внимание, че съгласно чл. 147 от ГПК, страните могат да твърдят нови обстоятелства и да посочват и да представят нови доказателства само, ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят своевременно, като за тези предпоставки също следва да се представят доказателства. Могат да твърдят и нововъзникнали обстоятелства, които са от значение за делото и да представят доказателства, което означава нови обстоятелства, възникнали след подаване на исковата молба.

Адв. Ш.: Считам, че представената в днешното съдебно заседание епикриза от пети септември е ново възникнала, тъй като се касае за заболяване, установено на 14 юли 2023 г.

Във връзка с това заявление на адв. Ш., съдът на основание чл. 173 от ГПК намира, че следва да извърши повторен разпит на свид. Ш. по инициатива на съда и за установяване на момента, в който ищецът е узнал, че има заболяване карцином на белия дроб, като последица от увреждането в ПТП на 20.09.2022 г.

Адв. Д.: Не се противопоставям.

ПОВТОРЕН РАЗПИТ на свид. И. Ш., РАЗПИТАН КАЗА: През месец юни 2023 г. аз научих за тази диагноза. На него се опитах да му го спестя, колкото се може повече. Вече той разбра, когато отиде в онкологията. Защото аз не му бях казал по-рано. Той сам се усети, в смисъл, че му казах, че трябва да отидем до онкологията, за да може да го прегледат. Той попита какво му има и аз му казах – нищо, да му прегледат белите дробове. Той каза, че щом го карам там, това означава, че нещо му има. До ден днешен не съм седнал да

му го кажа очи в очи, че той я има тази болест. Той вече си го знае. Той ми каза, че имал нужда от адвокат и аз му казах, че имам познати и така. Не мога да кажа кога постъпи той в онкологията. Имаме всичко черно на бяло и там всичко пише.

Предвид данните от допълнителния разпит на свидетеля, съдът указва на ищеца, че в следващото съдебно заседание, следва да представи всички доказателства за това, че заболяването - карцином на белия дроб във връзка, с което се иска събиране на доказателства по повод на предявения иск за обезщетение на неимуществени вреди е узнато, съгласно чл. 147 т.1 от ГПК, след подаване на исковата молба.

Предупреждава, че при непредставянето на такива доказателства, съдът ще приеме, че соченият факт не попада в хипотезата на чл. 147 т.1 или т. 2 от ГПК.

Намира, че не са налице условията за преустановяване на съдебното дирене и

О П Р Е Д Е Л И :

ОТЛАГА делото и го **НАСРОЧВА** за 18.01.2024 г. от 13,30 ч., за която дата страните да се считат редовно призовани.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ вещите лица.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 14,35 часа.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____

Секретар: _____